

Denne skat har vi i lerkar.

2.Kor.4.7: ”Men denne skat har vi i lerkar, for at den overvældende kraft må være Guds, og ikke fra os.”

Det kan virke mærkeligt, at Gud nedlægger den største skat i verden i nogle elendige lerkar.

Men apostelen siger os grunden:

”FOR AT DEN OVERVÆLDENDE KRAFT MÅ VÆRE GUDS, OG IKKE FRA OS.”

Kraften er Guds, og Han vil, at den altid skal blive ved med at være Hans. Den bliver aldrig vores.

Kraftstationen ligger altid oppe i himmelen og ikke i os. Og så længe vi er i forbindelse med den, har vi Guds kraft – så længe, men heller ikke længere.

Uden troens forening med Gud er vi altid lige svage. Vi må hele tiden, hver dag, til hver opgave, i hver kamp have kraften fra Ham.

Hvilken visdom! Og hvor herligt!

Vi fristes så ikke til at søge kraften i os selv eller at regne med, hvad vi føler.

Det eneste vi behøver at undersøge er, om vi er i troens levende forbindelse med Gud.

2.Kor.13.5: ”Jer selv skal I ransage, om I er i troen; jer selv skal I prøve! Mærker I ikke på jer selv, at Jesus Kristus er i jer? Ellers står I ikke prøve.”

Er vi i Kristus, så kan Gud skænke os sin overvældende kraft til, Han vil bruge os til.